

VRom. i, 142. Com que d'altra banda el gènere femení s'explica per la influència quasi forçosa del sònim romànic i ll. SILVA, ¿per què ens hem de resistir a adherir-nos al seu parer? Quant a les etimologies anteriors, basta repassar el que exposaren Baist, *Zeitschr. f. dt. Wortforschung* XII, 235ss. i W. Kaufmann, *Die galloromanischen Bezeichnungen für den Begriff Wald*, Zuric, 1913, per adonar-se que la major part queden descartades.

Restà, tanmateix, l'occità antic *forest* 'veïnat en un despoblat' i l'objecció que hi posa Walther v. Wartburg (en Bloch-W., després del que ja va exposar en el FEW III, 708-10): i això ni es pot menysvalorar ni és cosa que no admeti rèplica. En tot cas FORESTIS en un diploma de Childebert *Mon. Germ. Hist. (Dipl. Imp. I, n. 5, pp. 7-42)*, equiparat a l'adjectiu FORASTICUS del REW, 3432 (cf. F. Brall, *Lat. FORIS, FORAS, im Gallo-rom., besonders im Franz.*, Breslau, 1918) dóna una base sòlida (no dic incommovible) a aquesta objecció.

En fi, citem un judici de Rohlf's (a propòsit del que ja vaig exposar, en termes semblants als presents, en el DCEC), amb unes reserves a què no podem deixar de prestar considerable adhesió, i notem-hi també alguns detalls no prou tinguts en compte fins ara: «Com rominas se pronuncia, de un modo no definitivo, por la propuesta de Gamillscheg. De todos modos --- hay que tener en cuenta el it. ant. *foresto* 'salvaje'; en Córcega *forestu*, dicho de fruta que se puede recoger dentro de un tiempo no prohibido por bando; el toponimo *Monteforesto* en Toscana: todos, claros representantes de un lat. FORESTIS 'fuera de acceso'. Se sabe que, en la época de los merovingios, FORESTES eran llamados los bosques reservados a la caza del rey y prohibidos por bando (FEW III, 709)» (*Homen. a Dámaso Alonso*, p. 270).

¿Arribarem un dia a trobar prou documentació, en un sentit i alhora en l'altre, per dormir tranquils dament la convicció que aquí se sumaren una filiació llatina amb una del germànic? Resta encara a veure venir.

DERIV.: A Cadaqués observem que els pescadors usen un adjectiu *forest* per a 'feréstec, silvestre' (1964). No hi ha vall més reculada i retardatària a Catalunya que la Baronia de Rialb en el Segre Mitjà (veritables Ozarks o Hurdes catalanes), i allà (a Palau, 1957) vaig sentir que em ponderaven una *aubaga* com a «molt *foréstiga*» (cf. *feréstec*, quasi el mateix). «Lo comte Tallaferró va com lo vent / --- / lo comte té una espasa --- / los moros quan la vegen, tremolaran / --- Oh Mangala de ferro, de don Rolant! / A qui té aqueixa espasa, tu no li plaus, / y esperona a sos hèroes al crit d'«avant!»; / lo castell de Cabrera los veu pujar / com serp que s'aforesta vers Panissars; / dels Trofeus de Pompeyo passen davall / ---», *Canigó* v, v. 83. I ben semblantment: «vaig sentir la crepitació sorda, que fan les gatoses en encendre's, i tot seguit, amb una mena d'esbufec, com de gat *enfurestit*, s'alçà fins a la meva cara una flamarada», Ruyra (*La Parada*, 38).

Forester 'guardabosc' [1069]: «et vos ambo mittite unum hominem in predicto bosco qui sit *forester* de ipso bosco», doc. de Ramon Berenguer I (Balari, *Orig.*, 615); s'ha de donar un rostit de carn al guardabosc: «insuper unam assaturam carnis ad ipsum *foraster*», concòrdia entre el comte Uzalart i R. Ponç de Melany (Rip.) (Balari, ib., 571); «que no degen penre negun aybre que sia bo ad aybre de nau --- e que-ls ditz aybres aça a veser en P. Recort, *foraster*, ans que-ls talen», doc. ross. de 1311 (RLR XXIX, 58); un de semblant de 1314 (ib. xxx, 263, context citat a POSSESTIO); i l'InuLC n'hi afegeix 15 més de ross. de significat semblant, de la data anterior fins a 1384 (dos terços escrits *-aster*, i un terç *-ester*); «lo rey tramès a un seu *forester*, e aquell venc tentost; e ell li manà que en lo bosc seu fahés un forn de cal», *Senescal d'Egipte* (NCL. XLVIII, 150). D'ací l'abstracte, per indicar el càrrec: «ipsa *forasteria* de silvis de Mediona», confiada a uns guardes que les defensarien de qui volgués pendre'n res, contra la voluntat d'En Ramon de Mediona, en doc. del temps de Berenguer el Vell (1035-76, Balari, ib., 615). Altrament això es continua a l'altre vessant pirinenc: *lo foraster* fa aquest mateix paper en la *Grande Chartre* de Sant Gaudens (a. 1203), p. 46. *Forestatge* 'contribució feudal pecuniària a canvi de l'ús de la forest': «de quinze mases de Pardiniens, de cascú dos ous de *forestage*», Vall de Ribes c. 1283 (RLR IV, 59). *Forestal* [1905, Bulbena; Vogel; DOrt.], pres del fr. *forestal*. Cf. *foraster* (FORA).

1 «Lansalot caminant vers una *aflorest*», passatge que el DAG. cita d'un ms. no fàcilment identificable i que, si no remunta exactament a la mateixa font, poc se'n deu faltar. De tota manera, la variant del mot és de menys autoritat, i no ens pot garantir que no hi hagi ja entroncament amb la tradició dels llibres de cavalleria castellans, amb llur forma en *fl.*

Forestal, *forestatge*, *forester*, V. *forest* Forfait, *forfaitura*, *forfeit*, *forfer*, *forfet*, *-eta*, *forfetor*, *forfetura*, V. *fer* Forficular, *forficulids*, V. *forceps*

FORFOLLAR o *forfollejar* 'regirar remenant confusament', 'grapejar', germà de l'oc. *farjoulhà*, *fourjoulhà*, 'remenar', fr. *farjouiller* id., i dialectalment 'empatollar-se, xerrotejar', it. dial. *farfogliar* id., cast. *farfullar* id. i 'fer una cosa amb confusió i atropellament': d'origen onomatopeic i expressiu. □ 1.ª doc.: 1417, StVicentF.; *forfollejar* c. 1880, Pons i Massaveu; *farfallejar* 'empatollar-se' 1851, Escrig.

En el sant, intr., amb el significat de 'rebullir, formiguejar, estar rublert de menudalles': «Lo tercer que resuscità fonc sent Lätzer, lo qual era ja gran hom de 30 anys, e trobà-l ja mort e soterrat: era ja pudent e *forfollave* de vérmens: aquest resuscità ab crits e làgrimes» (*Quar.*, 198.32). Com sol passar en mots de caràcter molt afectiu, popular i expressiu, fou llargament negligit pels lexicògrafs (tres DTo., Lacav., Belv., Lab., Bulbena, Escrig, DAmén., etc.). Com a transitiu el registraren primer Vogel (*forfoliar* i *forfollejar*, «ab- 60 untersuchen»), DOrt. (tots dos), i el Dfa. També